

at det forekommer mig, at der kan være meget god Konsekvens i, at man kan paastjonne en Kommissions Arbejder, og det i bedste Maade, saaledes som jeg har gjort det, uden at være i fuld Overensstemmelse med en Udtalelse, som egentlig talt ikke vedrører det Emne, som er forelagt til Beparelse. Jeg kan ikke være enig i, at det vilde have været hensigtsmæssigt at behandle de to Love paa een Gang, og efter den Maade, hvorpaa denne Lov er behandlet, tror jeg ingenlunde, at det vilde kunne lette Gjennemførelsen af denne Lov, om de to Love havde foreligget i det samme Tidrum. Det er min Opfattelse, og derfor kunde det ikke falde mig ind at forelægge dem samtids. Overfor det ærede Medlems Bemærkning om, at han fremkom med sit Forslag, fordi Loven foreligger i den Skikkelse, som den nu har, og at det er af den Grund, at han ikke tidligere har omtalt at ville benytte dette Middel til at udsætte Lovens Strafftræden, maa jeg dog bemærke, at Loven er jo heryen, bleven til idag eller igaar eller ved 2den Behandling, men den er jo kommen frem lidt efter lidt. De Indbringer, som Loven er undergaaet, og som i Forbigaaende sagt væsentlig ere gaaede i Retning af, hvad der maatte være det ærede Medlem behageligt, ere jo ikke fremkomne paa een Gang, og der har saaledes været rig Leilighed for det ærede Medlem til at udtale sig. Jeg har selv givet det ærede Medlem Leilighed til at fremkomme med sine Uttringer angaaende hans Ønske om at udsætte Lovens Vedtagelse paa Grund af, at han ikke havde fuld Tillid til Landvæsenkommissionens Sammensætning, idet jeg har sagt, at naar man ikke har Tillid til, at de Autoriteter, som skulde bruge Loven, havde baade Willie og Cone dertil, saa vilde man forgjæves gjøre Forsøg paa at forme Loven saaledes, at den kunde opfylde sin Hensigt. Der havde den Gang været god Leilighed for det ærede Medlem til at komme frem med den Bemærkning, at han savnede Tillid til de nuværende Landvæsenkommissioner; der har ikke været Mangel paa Leilighed dertil. Jeg fastholder derfor, at det er en noget befunderlig Situation, som det ærede Medlem er kommen i, ved nu i sidste Dieblit at fremkomme med en Hovedbemærkning imod hele Loven, som han dog har tillagt en saadan Bægt, at han med stor Styrke og Fordel for sin Mening ansøgte nogle Linier af Kommissionens Betænkning, som skulde vise, at den mente, at de to Love skulde behandles paa een Gang. Jeg kan, som sagt, ikke tro, at det høie Thing vil være tilbøieligt til nu at trykke Dødsmærket paa denne Lov efter den Behandling, som den har faaet baade udenfor Thinget og her i Thinget.

Breinholt: Jeg tror ganske vist, at den høitærede Minister kan være ganske rolig for, at

dette Dødsmærke ikke nu bliver trykket paa Lovforslaget. Jeg har bedt om Ordet, for at gjøre en Bemærkning med Hensyn til, at jeg idag skulde have brugt Udtrykt, som om jeg savnede Tillid til Landvæsenkommissionerne. Jeg har med Willie udtrykt mig saa objektivt, at jeg end ikke har nævnt min Anstuelse med Hensyn til Landvæsenkommissionerne. For mig og ifølge de Udtalelser, jeg personlig har gjort om Landvæsenkommissionerne, kunde de være de mest uovertræffelige i hele Verden, de kunde ogsaa være temmelig daglige. Men jeg har udtalt mig i den Grad objektivt, at jeg end ikke har nævnt selve den sagkundige Kommissionens Udtalelse om den, og jeg har tilmed været i den Grad forsigtig, at jeg med Willie har undgaaet at drage frem meget stærke Udtryk, der findes i Kommissionens Motiver om Landvæsenkommissionerens Dygtighed. Jeg skal ikke negte, at jeg finder mig meget stærkt provoceret til at gjøre det nu; men jeg vil dog afholde mig derfra for Sagens Skyld og særlig for ikke derigjennem at paadrage mig nogenformelt Beskyldning for, at jeg viser Mistillid til en saa vigtig Institution, som jeg erkjender Landvæsenkommissionen for at være; men derfor kunde man jo nok tro, at en forandret Sammensætning kunde afgive en større Garanti, særlig under saadanne Forhold som nu, hvor nye og uprøvede Kommissioner skulde træde i Kraft.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Bedømmelse af Landvæsenkommissionerne kan være meget uklar for Nogen, naar det staar som et Faktum, at det ærede Medlem har valgt dette Tidspunkt til at foreslaa en paa ubestemt Tid udsat Vedtagelse af dette Lovforslag af Hensyn til disse Kommissioner.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Forslag under Nr. 5 til § 87 af

Udvalgets Mindretal (Breinholt, Hauerklev, C. Nielsen):

I 1ste og 2den Linie af § 87 udgaa Ordene: „i Kraft — 1879“, og istedetfor sættes: „først i Kraft, naar en ny Lov om Landvæsenkommissionernes og Overlandvæsenkommissionernes forandrede Sammensætning og Forretningsgang m. m. er vedtagen og traadt i Kraft“, medens „denne“ i 2den Linie forandres til „nærværende“.

forkastedes med 28 Stemmer mod 13.